

РЕШЕНИЕ

№ 3649

гр. София, 28.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 12.06.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **5177** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 90 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ във връзка чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/

Образувано е по жалба вх. № 12578 от 23.05.2012 г. по описа на Административен съд – София град и рег. № УП 5212 от 21.05.2012 г. по описа на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, подадена от А. С. И., ЛНЧ [ЕГН], без гражданство с адрес [населено място], [улица] А, ДАБ, стая 417 срещу Решение № 324 от 08.05.2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което му е отказано предоставянето статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспорването решение е незаконосъобразно, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административно производствените правила и противоречие с приложимия материален закон. Твърди се, че решаващият орган неправилно е приел, че спрямо чужденаца не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец на основание изпитван основателен страх от преследване поради принадлежност към определена националност от ЗУБ в тази връзка. Излага съображения, че ако ответникът е взел предвид дискриминационното отношение на сирийската държава към палестинските бежанци, е нямало да съществува У. (специална агенция към ООН, отговаряща за хуманното отношение към палестинските бежанци оперираща на териториите на сирия, Л., Й. и окупираните Палестински територии) нямало да съществува. Допълнително излага съображения, че справките, на които се позовава решаващия

орган не са актуални към датата на постановяване на оспорения административен акт. По отношение отказаната субсидиарна закрила, жалбоподателят твърди, че ответната страна не се е съобразила с приетата резолюция на Общото събрание на ООН, с която осъди нарушението на човешките права, призова за прекратяване на насилието и също така за оставка на Б. А.. В жалбата се излагат аргументи, че председателят на ДАБ не е събрал подробна информация за състоянието на сигурността в С., от която да се направи извод, за това, че в страната са гарантирани основните човешки права и държавата е в състояние да предостави ефективна закрила на своите граждани. Пзовава се на съдебна практика относно пропусъкът да бъдат изследвани фактите, свързани с личното положение на молителя, което включва както обстоятелствата, свързани с опасенията му от преследване, така и със реалната настояща ситуация в страната му по произход, че представлява нарушение на чл. 75, ал.2 от ЗУБ. По тези съображения се моли съда да отмени решението на председателя на ДАБ.

В хода на съдебното производство А. С. И. редовно призован се явява лично и с процесуалния си представил адв. Ж.. Поддържат жалбата и предлагат същата да се уважи, като съдът постанови решение, с което да отмени решението на председателя на ДАБ.

Ответникът – председателят на ДАБ, редовно призован не се явява, не се представлява и не взема становище по жалбата.

Настоящият съдебен състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Производството пред административния орган е инициирано с подаването на молба с вх. № 9 от 04.01.2012 г. по описа на РПЦ – С. от А. сабри И., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], С., без гражданство, народност-арабин, вероизповедание: мюсюлманин -сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН]. Като негова държава по произход, по смисъла на §1, т.7 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, следва да се приеме С., Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, т. 3 от ЗУБ. На територията на Р Б., молителят е придружаван от съпругата си К. Х. Ш. и дъщеря си Л. А. И., които също са намират в процедура по предоставяне на закрила в Държавна агенция за бежанците.

В хода на административното производство чужденецът заявява, че е напуснал С. нелегално на 06.12.2011 г. и е заминал за Т.. Твърди, че след едноседмичен престой в И. е преминал нелегално българската граница на път за Ш., където искал да се установи.

Мотивира молбата си за закрила с липсата на гражданство и трудностите, породени от това положение. Твърди, че в С. има проблеми и натиск спрямо палестинците, както и като такъв, не му е била давана възможност да работи. Посочва, че основната причина поради която е напуснал С., била липсата на добра перспектива за живота на дъщеря му. Също така твърди, че е участвал в протестите в С., през 2011 г., но никога не е имал проблеми с официалната власт и не е бил заплашван от никой. Посочва, че не е бил арестуван или осъждан и не е членувал в политическа партия или организация.

Въз основа на така събраните данни, ответникът е приел подадената молба за закрила за неоснователна. Посочил е, че от анализа на заявените обстоятелства показва, че от така изложената бежанска история не може да се обоснове извод за риск от преследване или тежки посегателства спрямо молителя по смисъла на ЗУБ. Той не е бил принуден да напусне С., а е заминал по собствено желание, породено от

единствената му цел за по - добър живот извън страната му по произход, на него и семейството му. Имайки предвид горните факти и обстоятелства, административният орган е приел, че не са налице условията на чл. 8, ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗУБ за предоставяне на бежански и хуманитарен статут.

В хода на съдебното производство освен представените писмени доказателства с административната преписка, жалбоподателят представи като доказателство съобщение за печата, 3159 – о заседание на Съвета за външни работи на ЕС, проведено на 23 април 2012 г. В Л. (8772/12).

С оглед събраните по делото доказателства, настоящия съдебен състав на Административен съд – София - град, приема от правна страна следното:

Оспореното решение № 324 от 08.05.2012 г. на председателя на ДАБ е връчено на кандидата на 14.05.2012 г., лично на чужденеца в присъствието на преводача Х. И.. Жалбата до Административен съд София град е подадена чрез административния орган с рег. № УП 5212 от 21.05.2012 г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 14-дневния срок от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган в производството по общия ред. Оспореният акт е издаден при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон, в установената от закона писмена форма и същият е съобразен с целта на ЗУБ.

Оспореното решение е издадено в рамките на общото производство по чл. 72 и сл. от ЗУБ от председателя на ДАБ съгласно компетентността му, уредена в чл. 75 от ЗУБ. Съгласно чл. 75, ал. 1 от ЗУБ в срок до три месеца от образуване на производството председателят взема решение за: 1. предоставя статут на бежанец; 2. отказва статут на бежанец; 3. предоставя хуманитарен статут и 4. отказва хуманитарен статут.

В настоящия случай производството е образувано по повод подадена молба рег. № УП 5212 от 04.01.2012 г. по описа на ДАБ при МС и вх. № 9 от 04.01.2012 г. по описа на РПЦ – С. на жалбоподателя. Същият е регистриран с регистрационен лист рег. № УП 5212 от 04.01.2012 г. В него е записано, че е [дата на раждане] в С., [населено място] и че живее в кв. Х. асуад, без гражданство, етническа принадлежност – арабин, палестинец, религиозна принадлежност мюсюлманин – сунит, с основно образование, шофьор по професия, женен за К. Х. Ш. и баща на лана А. И. – [дата на раждане] Веднага след попълване на регистрационната карта е изготвена и Е. дактилоскопна карта. Тези данни са посочени и в декларацията по чл. 30, т.3 от ЗУБ. Връчена му е покана за провеждане на първото интервю на 05.01.2011 г. от 09,00 часа. На посочената дата е проведено първото му интервю.

На 05.01.2012 г. директорът на РПЦ – С. е уведомил директора на Специализирана дирекция “Т” при ДАНС, че А. С. И. е подал молба за закрила. Отговорът е върнат на 27.01.2012 г., когато е заведен с рег. № УП 5212 директора на Специализирана дирекция “Т” – ДАНС, с което се уведомява председателя на ДАБ при МС, че към онзи момент ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в Р. Б. на жалбоподателя.

Решаващият орган при ДАБ при МС постановява Решение № 3037 от 06.01.2012 г., с което на основание чл. 67в, ал.1 от ЗУБ във връзка с чл. 13 на Регламент (ЕО) № 343/2003 г. на Съвета образува производството за предоставяне на статут в Р. Б. на А. С. И.. Това решение е връчено на адресата си на 30.01.2012 г. Незабавно след

връчването на това решение, жалбоподателят отново е поканен за провеждането на интервю на 08.02.2012 г. в 09,30 часа. Същото е проведено, за което е изготвен протокол рег. № УП 5212 от 08.02.2012 г., като неразделна част от него е и декларация, подписана от кандидата, с която не дава съгласие да се извърши запис.

Връчена му е нова покана за поредно интервю на 24.02.2012 г., което е проведено, видно от изготвения протокол с рег. № 5212.

Извън срока по чл. 70, ал.2 от ЗУБ е изготвена докладна записка с рег. № УП 5212 от 14.02.2011 г., с която се предлага образуването ускорено производство по предоставяне на статут на А. С. И. да се преобразува в производство по общия ред, тъй като е изтекъл тридневния срок за взимане на решение.

В срока по чл. 74 от ЗУБ, изчисляван от датата на докладната записка, младши експерт К. И. в РПЦ – С. е изготвил и представил Становище рег. № УП 5212 от 27.03.2012 г. до председателя на ДАБ при МС.

За времето от депозираното становище до датата на издаване на оспореното решение, административният орган не е осъществявал събеседвания с жалбоподателя (видно от доказателствата по делото), а само е събирал информация за обстановката в държавата по произход – Справка вх. № 6628 от 27.12.2011 г. и Справка вх. № 2177 от 27.04.2012 г., изготвени от дирекция “Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд” при ДАБ.

Настоящият съдебен състав като се запозна с представените по делото писмени доказателства и съобрази изложеното от жалбоподателя в административното производство, не споделя изводите на ответника, изложени в оспорения акт.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Р. Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. При проведеното с него интервю жалбоподателят изрично е посочил, че не членува в политическа партия и лично не е бил заплашван. Недоказани остават мотивите за участието му в протестите, както и причините, поради които е бил задържан. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец.

Жалбоподателят оспорва изводите на ответния административен орган за липса на материално-правни предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 1 ЗУБ. Съгласно посочената правна норма, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, представляващи: смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Нивото на насилие в С. непрекъснато ескалира и е от такова естество, че е насочено предимно към цивилни лица – факт, който е общоизвестен по смисъла на чл. 37, ал.2 от АПК. Преценката за ситуацията в страната на произход на председателя на ДАБ според мотивите на оспореното решение е формирана въз основа на справка вх. № 879/20.02.2012г. на дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и

Европейски бежански фонд”. Тази справка отразява безредиците и насилието върху цивилното население за периода на календарната 2011г. и януари 2012г. Изложено е, че антиправителствените демонстрации и сблъсъците със силите за сигурност на С. продължават и през 2012г. Според доклади на А. И., през януари 2012г. множество сирийски активисти за правата на човека алармират, че въпреки присъствието на мисия на Арабската лига в Д., състоянието на сигурността е влошено. Това включва убийства на десетки протестиращи от сирийските сили за сигурност. Нараства броя на арестуваните по подозрение за участие в про-реформистко движение. В доклад на Н. R. W., основаващ се на интервюта с дезертъри от сирийската войска и разузнавателните агенции, чиито показания са били потвърдени с други източници, за да се провери надеждността им, се посочва, че има регистрирани нарушения на човешките права в седем от четирнадесетте провинции на С.. Бомбардировките в С. продължават да вземат голям брой жертви. Според данни от АП, на 29.01.2012г. най-малко 12 души са били убити, а други около 30-тина – ранени при правителствен обстрел на източните предградия на Д.. По информация на Сирийския център за наблюдение на човешките права, на 04.02.2012г. най-малко 67 цивилни са били убити при бомбардировка на силите на сирийския режим в Х.. Силите за сигурност са открили огън срещу жилищни райони и болници. Военни са арестували ранени хора в болницата, където са били приети за лечение.

От изложените обстоятелства, се обосновава извода, че в С. и в частност в [населено място], където жалбоподателят е живял, не е налице сигурност и безопасност за гражданите. С оглед изложените факти, съдът намира, че е налице реална опасност от посегателства срещу А. С. И., която се основава на обстановката в държавата на произход. При описаните характеристики на конфликта в С., насилието, насочено изцяло към мирни граждани е аргумент за преценка наличието на други хуманитарни причини по смисъла на чл.9, ал. 8 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. По делото не са представени данни и доказателства, които да обосновават извод, че търсещият закрила може да се премести в друга част на страната, където няма да е застрашен.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение № 324/08.05.2012г. е незаконосъобразно и следва да се отмени, като преписката се върне за ново разглеждане от председателя на ДАБ. При новото произнасяне обстановката в С. следва да бъде преценявана въз основа на последните актуални данни, включително и тези относно размириците и убийствата в [населено място], както и относно [населено място], като отново следва да се отговори на въпросите, към кои граждани са насочени ескалиращите прояви на насилие от властите, дали демонстрациите през последните месеци в С. обхващат територията на цялата страна, дали са налице тежки и лични заплахи срещу живота и личността на чужденеца като гражданско лице, както и дали са налице други хуманитарни причини по смисъла на чл.9, ал. 8 от ЗУБ за предоставяне на субсидиарна закрила. Не на последно място да се прецени дали обстановката в държавата осигурява закрилата на кандидата с оглед качеството му на лице без гражданство по произход и дали при актуалната ситуация се спазват поетите ангажменти относно лицата с палестински корени в С..

Водим от горното

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 324 от 08.05.2012г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на жалбоподателя се отказва предоставяне на хуманитарен статут на основание чл. 75, ал.1, т. 4 във връзка с чл. 9 от ЗУБ.

ВРЪЩА преписката на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС за ново произнасяне по молбата на А. С. И., без гражданство за предоставяне на хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

Административен съдия: